

Eduard Limonov

Autor: Eduard Limonov

Po 11. září 2001 se svět změnil k horšímu.

Nejlépe ze všeho jsme to uviděli na letištích. Z kontroly cestujících se stala procedura, která se podobá, jak kapka kapce vody, prohlídce zloděje ve vězení. Details znáte z vlastní zkušenosti, dosud se to dělá běžně, proto nebudu se vydávat za nového Balzaca a nudit vás popisem toho, co je zřejmé a banální.

Zhruba řečeno, svět se stal méně demokratický. Přiblížil se, díky reakci na tragédii 11. září 2001, policejnímu státu s prvky totalitarismu. Stalo se tak všude: i ve Spojených státech i ve Staré, ale neopatrné Evropě.

Aby USA mohly potrestat alespoň někoho za trestný čin 9/11, vtrhly do Afghánistánu, prý zajistit mír v nepříteli bojovné verzi Středověku, pod záminkou, že Afghánistán ukrývá bin Ládina, a řekly, to je saúdský výtržník a organizátor teroristického útoku na New York. Osobně se domnívám, že bin Ládin, domýšlivý vůdce „Al-Káidy“, pouze vzal na sebe nejzvučnější teroristický čin v historii. [Pozn. překladatele: To jsme slyšeli pouze z kaset zpracovaných techniky z CIA. Sám svou účast na atentátu popíral.]

Posledních 14 let jsme všichni trávili v atmosféře svobody, která se tenčí jak „kůže smutku“, abych použil slov již zmíněného Balzaca, zatímco prvky otroctví, silně podobné mravům z knihy **George Orwella 1984**, vstupují do našich životů víc a víc. Ještě to není fašismus, ale zvláštní druh totality – od strachu, samozřejmě – ale, má nás to utěšit?

Aby kompenzovaly omezení politických svobod a uvedení do veřejného života vězeňských návyků, Evropa a Spojené státy začaly podezřele vnucovat drobná individuální práva.

Já pokládám, jako důsledek ztužení politického života na Západě a policejního dohledu na občany, epidemii sympatií evropských vlád i amerických představitelů k jednopohlavnímu sexu a k homosexuálním sňatkům, nebo kličkování v humanitárních gestech jako jsou práva osob s fyzickým postižením či nemocných ohledně adopce zahraničních dětí a podobné... Doplňte sami.

Tak jsme to dotáhli do posledních let. Roky 2013 – 14 – 15 nám přinesly nová překvapení. A další roky ještě přinesou. Evropa má na vybranou: buď se stát militantní nacionalistkou s prvky nacismu a fašismu, nebo se změnit k nepoznání. Problém invaze přistěhovalců do Evropy je pro ni tou nejhorší výzvou za celou její historii.

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Jaká je situace?

Jako výsledek dravčí politiky USA i Evropy bylo posláno k čertu hned několik státních útvarů důležitých zemí planety. Afghánistán, Irák, Libye – nyní se snaží dorazit mučenou Sýrii – všechny byly napadené Západem. Tyto válečné konflikty, které nazývám „lidskoprávními válkami“, byly a jsou agresemi, odětými do moderních šatů humanitárně-lidskoprávních, které skrývají jejich kanibalskou podstatu. Destabilizována, ať přímo či nepřímo, je Afrika. Kolize „Dobra“ a „Zla“ na území několika afrických zemí (Mali je nejnápadnější příklad) zničila i jejich státnost.

Ukrajina sice rozbila svoji státnost sama, ale copak ji k tomu nevyzývali Američané, Poláci, Holanďané, Němci, Finové, Francouzi, pobaltské země, když řečnili z Kyjevského náměstí k Ukrajincům o Nezávislosti? Tak ke zničení státnosti přidáme i ukrajinskou.

Evropané a Yankees systematicky ladili Majdan proti Rusku. Zajímavé je, že teď, když Rusko není komunistická země, a není sovětská, oni nás nenávidí pořád. A proto nám je teď jasné, doufám, že dřívější antikomunismus a antisověťismus byla jen kamufláž pro jejich rusofobii.

Je jasné, že národy a národnosti prchají ze svých zničených oblastí.

A kam mohou běžet?

Břehy Spojených států jsou daleko za oceánem, křehké lodičky je nemohou dosáhnout. Zato pobřeží zdevastované Libye na italském ostrově Lampedusa je blízko – jak se říká, co by kamenem dohodil. A Řecko je klidně dosažitelné.

Jakkoliv zlověstný, mazaný a bohatý by nebyl Islámský stát, nicméně dovolit si nemůže organizovat exodus nespočetného množství uprchlíků. Nepodporuji hypotézu, že sám ďábel z pekla se pustil do práce a žene stovky tisíc uprchlíků do Evropy. Nežene je IS.

Pro skutečnost, že většina barbarů, mířících do Evropy, jsou mladí muži, mám jednoduchý výklad: muži jsou v lepší fyzické kondici než ženy a děti, mohou snáze překonat potíže a utrpení cestovat přes tři moře do bohaté Evropy, do jejího srdce – bohatého Německa.

Kdo z nich utíká od války, a kdo od devastace a chudoby, které jsou důsledkem války, těžko uznat. Ani nejmoudřejší profesor na Sorbonně vám nedá odpověď. A to je fakt.

Vy, Evropané a Američané, rozvrátili jste mraveniště, rozkopali je svými botami – tak co chcete? Nestěžujte si, jste sami vinni! Aby migranti neprchali k vám, bylo by teď nutno jim u vás poskytnout nesnesitelné podmínky. K tomu vy se nikdy neodhodláte. Ne proto, že jste dobří, vy nejste dobří, ale pro vás je důležitý váš image, obraz „dobráka“, který si hadrem otřel ruce poskvřené krví občanů rozcupovaných států.

Nejen 11. září 2001, ale i migranti změň svět k nepoznání. Už se začal měnit.

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Buď bude jiné náboženství, černé oči a tmavá pleť (nedej bože z obvinění z rasismu – to píše na každý případ), a občané Německa budou jednou podobni občanům Blízkého východu. Nebo budou fašistické a rasistické státy, skrývající se za ostnatým drátem a za stěnami s kulomety. Neexistuje žádná třetí možnost.

V Rusku, jak jsem se dozvěděl dnes, je 2 a půl milionu uprchlíků z Ukrajiny (či spíše, 2 503 680 osob), ale nelze je odlišit od Rusů. Takže asimilace neohrozí nás. Mají stejné oči, stejnou kůži, stejné náboženství. U nás problémy s adaptací Ukrajinců nebudou. Náhoda nám přeje, jsme v lepší pozici než nešťastná Evropa, která je odsouzena k zničení v té podobě, v jaké existovala patnáct set let.

Mně to není lhostejné. Já bych raději starou Evropu. Ale protože nelze jinak a Evropa je nepřátelská k Rusku, nechť zmizí, co já mohu dělat?

A konec konců.

Proces sebezničení na Západě je již nezvratný. Jak řekl jednou Gorbačov, „proces už začal“. Sledovali jsme proces sebezničení Sovětského svazu. Nyní dochází k sebezničení evropských zemí.

Každému svůj čas.

Úvaha Eduarda Limonova Процесс пошел, процесс самоуничтожения Запада vyšel původně v deníku *Izvestija* 11. září 2015. Překlad byl převzat ze stránek Trampská nit, kde byl publikován 1. října 2015.